

имъ ся нѣщо изгуби, прѣзъ вси-ко-то
8 врѣме въ което бѣхъ на Кармилъ. По-
пытай момцы-тъ си, и ще ти кажътъ. И
сега нека намѣрятъ тѣзи момци благо-
дать прѣдъ очи-тъ ти, защото "въ добръ
день доходхмы: дай, молиж, каквото ти
дава рѣка, на раби-тъ си, и на сына си
9 Давида. И доходхъ Давидови-тъ момци
та говорихъ Навалу, споредъ всички тѣ-
зи думы въ име-то на Давида, и прѣ-
10 станяхъ. Но Наваль отговори на Дави-
довы-тъ рабы, и рече: "Кой е Давидъ? и
кой е Иессеевъ-тъ сынъ? много сж ста-
нжли днесъ раби-тъ, които бѣгаты всякой
11 отъ господаря си. "И тѣй ще земж ли
хлѣбъ-тъ си, и водж-тъ си, и заклано-то
си, коего заклахъ за стригачы-тъ си, та да
гь дамъ на челоуѣцы които не познавамя
12 отъ каждъ сж? И върнхъхъ Давидови-
тъ момци на пѣтъ-тъ си, та си отидохъ,
и като доходхъ извѣстихъ му всички
13 тѣзи думы. И рече Давидъ на мжжѣ-тъ
си: Припаштѣ всякой мечъ-тъ си: и прѣ-
пасахъ всякой мечъ-тъ си: така и Да-
видъ прѣпаса мечъ-тъ си; и възлѣзохъ
волѣдъ Давида до четири стотинъ мжжѣ:
а двѣстѣ останяхъ "при съездъ-тъ.
14 А единъ отъ момцы-тъ извести на А-
вигейхъ, Наваловъ-тъ женъ, и рече: Ето,
Давидъ прати вѣстители отъ пустыни-тъ
за да поздравя нашій-тъ господарь, а той
15 *люто имъ говори. Но тѣзи мжжѣ бѣхъ
много добри къмъ насъ, и *не ся поврѣ-
дихмы, нито изгубихмы нѣщо, колкото
врѣме ся дружихмы съ тѣхъ, когато бѣхъ
16 мы въ поле-то: "Бѣхъ като стѣна около
насъ и ноця и дѣня, прѣзъ всяко-то
врѣме въ което бѣхмы съ тѣхъ, и пасѣхъ
17 мы овцы-тъ. И сега, познай и виждъ ты
какво ще направихъ; защото "зло-то ся
изрече противъ господаря ни, и противъ
всичкий-тъ му домъ; понеже е "челоуѣкъ
толкозъ лошъ, щото никой не може да
18 му продума. Тогазъ побърза Авигей, та
рѣзъ двѣстѣ хлѣба, и два мѣха вино, и
петъ овцы приготвени, и петъ мѣры жи-
то пържено, и ето грозда сухо гроздіе, и
двѣстѣ низаницы смоквы, и тури гь на
19 ослы. И рече на момчета-та си: "Вървѣ-
те прѣдъ мене: ето, азъ идж слѣдъ васъ.
20 Но на Навала, мжжа си, не обиди. И ка-
то съдѣше ты на осель-тъ, и слазѣше
подъ покровъ-тъ на горж-тъ, ето, Давидъ
и мжжѣ-тъ му слазѣхъ къмъ ней: и
21 срѣщажъ ги. А Давидъ бѣше реклъ: На-
праздно наистинъ упазихъ всичко що и

маше той въ пустыни-тъ, и не ся изгу-
би ни едно отъ всичко що имаше: и "въз-
даде ми зло за добро. *Така да направи
Богъ на Давидовы-тъ неприятели, и така
да приложи, *ако до утрѣни-тъ зоржъ
оставижъ отъ всичко що е негово *ѣдинъ
кракъ.

23 И като видѣ Авигей Давида, побърза,
та "слѣзе отъ осель-тъ, и падижъ прѣдъ
24 Давида на лице, та ся поклони доземи, И
припадижъ на нозѣ-тъ му, и рече: На ме-
не, нека е тая неправда, господарю мой:
и нека говори, молиж, раба-та ти въ уши-
тъ ти, и послушай слова-та на рабъ-тъ
25 си. Нека не даде господарь-тъ ми, молиж,
никакво вниманіе на тойзи лошъ чело-
уѣкъ, Навала: защото споредъ име-то си,
такъвъ е: **Наваль е име-то му, и безуміе
е съ него: а пакъ азъ твоя-та раба,
не видѣхъ момцы-тъ на господаря си,
26 които си проводилъ. Сега прочее, Го-
сподарю мой, *живъ Господь и жива
душа-та ти, Господь "тя удържа отъ да
влѣзешъ въ кръвъ, и "да отмъстишъ съ
рѣжжъ-тъ си: а сега *врази-тъ ти, и тѣзи
които искаты зло на господаря ми, нека
27 сж като Навала. И сега "тойзи ††по-
дарокъ, който донесе твоя-та раба на го-
сподаря си, нека ся даде на момцы-тъ
28 които слѣдувать господаря ми. Прости,
молиж, стѣргышеніе-то на рабъ-тъ си: за-
щото *Господь несумѣнно ще направи
на господаря ми домъ твърдъ, понеже
*господарь-тъ ми ратува брани-тъ Госпо-
дни, и "зло не ся намѣри въ тебе нико-
29 га. Ако и да ся е динжалъ челоуѣкъ, да
ты гони, и да иска душж-тъ ти, душа-та
обаче на господаря ми ще бѣде възнана
въ възрзанижъ-тъ на живота при Госпо-
да Бога твоего: а души-тъ на неприяте-
ли-тъ ти, тѣхъ "ще захвърли като отъ
30 срѣдъ пращъ. И когато направи Господь
на господаря ми по всички-тъ благости
които е говорилъ за тебе, и ты постави
31 управитель надъ Израиля, Тогазъ това да
ты не бѣде съблазнь, нито прѣтѣваніе
сърдечно на господаря ми, че си пролѣлъ
неповиннъ кръвъ, или че господарь-тъ
ми е отмъстилъ самъ за себе си: но ко-
гато Господь направи добро на господаря
ми, тогазъ помени рабъ-тъ си.
32 И рече Давидъ на Авигейхъ: *Благосло-
венъ Господь Богъ Израилевъ, който ты
33 прати тойзи день да ми посрѣщнешъ. И
благословенъ съвѣтъ-тъ ти, и благосло-
вена ты, *къ която мя упазилъ тойзи день да

и Неем. 8; 10. Еср. 9; 19.

и Слж. 9; 28. Псал. 73; 7, 8.

123; 3, 4.

и Слж. 8; 6.

и Гл. 30; 24.

и Еср. нападихъ вързъ тѣхъ.

и Ст. 7.

и Нех. 14; 22. Иов. 1; 10.

и Гл. 20; 7.

и Втор. 13; 13. Слж. 19; 22.

и Быт. 32; 13. Прит. 18; 16.

21; 14.

и Быт. 32; 16, 20.

и Псал. 109; 5. Прит. 17; 13.

и Руо. 1; 17. Гл. 3; 17. 20;

13, 16.

и Ст. 34.

и 3 Пар. 14; 10. 21; 21.

и 4 Пар. 9. 8.

† Еср. шикажъ въ стѣнж.

и Иср. Нав. 15; 18. Слж. 1; 14.

и * Безумель.

и 4 Пар. 2; 2.

и Быт. 20; 6. Ст. 33.

и Рим. 12; 19.

и 2 Пар. 18; 32.

и Быт. 33; 11. Гл. 30; 26.

и 4 Пар. 5; 15.

†† Еср. благословеніе.

и 2 Пар. 7; 11, 27. 3 Пар. 9; 5.

и 1 Лѣт. 17; 10, 25.

и Гл. 18; 17.

и Гл. 24; 11.

и 1ер. 10; 18.

и Быт. 24; 27. Нех. 18; 10.

и Псал. 41; 13. 72; 18. Лж.

и 1; 68.

и Ст. 26.